ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»

МАУП

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВИКОНАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

(правила написання та підготовка до захисту)

для здобувачів вищої освіти за освітніми програмами «Управління бізнесом», «Публічне управління та адміністрування», «Туризм», «Корпоративні фінанси», «Економіка», «Адміністративний менеджмент», «Маркетинг і рекламний бізнес»

Київ 2026

Методичні рекомендації щодо виконання магістерської роботи. Правила написання та підготовка до захисту за освітніми програмами «Управління бізнесом», «Публічне управління та адміністрування», «Туризм», «Корпоративні фінанси», «Економіка», «Адміністративний менеджмент», «Маркетинг і рекламний бізнес».

Авторський колектив: **М.Ф. Гончаренко,** доктор економічних наук, професор, віце-президент Міжрегіональної Академії управління персоналом; **Г.А. Братусь** доктор економічних наук, професор, директор Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, завідувачка кафедри економіки та управління бізнесом; **І.І. Каліна** доктор економічних наук, професор, заступник директора Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу; **І.А. Семенець-Орлова,** доктор наук з державного управління, професор, завідувачка кафедри публічного адміністрування Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу; **М.М. Кривоберець,** кандидат економічних наук, доцент, завідувачка кафедри організації туристичної діяльності; **Г.О. Кузьменко,** доктор філософії в галузі публічного управління та адміністрування, доцент, заступник завідувача кафедри публічного адміністрування.

Схвалено Вченою Радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 10 від 30.07.2026 року).

Розглянуто та рекомендовано Науково-методичною комісією Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу.

Затверджено Вченою радою Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу (протокол №6 від 25.06.2026 року).

Гончаренко М.Ф., Братусь Г.А., Каліна І.І., Семенець-Орлова І.А., Кривоберець М.М., Кузьменко Г.О. Методичні рекомендації щодо підготовки, написання та захисту кваліфікаційної роботи другого (магістерського) рівня вищої освіти. – К.: МАУП, 2026. – 35 с.

Методичні рекомендації для здобувачів вищої освіти за другим (магістерським) рівнем, які навчаються за освітніми програмами «Управління бізнесом», «Публічне управління та адміністрування», «Туризм», «Корпоративні фінанси», «Економіка», «Адміністративний менеджмент», «Маркетинг і рекламний бізнес».

Методична розробка містить практичні рекомендації щодо правил, етапів, алгоритмів та механізмів виконання та захисту кваліфікаційної роботи, а також зразки оформлення відповідних документів, списку першоджерел та використаної літератури тощо.

© ПрАТ«ВНЗ «Міжрегіональна Академіяуправління персоналом» (МАУП), 2026

ЗМІСТ

Стор.

Вступ…… 4

Розділ 1. ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ. 6

1.1. Вибір теми…… ……..... 6
1.2. Етапи виконання роботи……..…….. 7
1.3. Структурамагістерської роботи……. 10
1.4. Типові недоліки та помилки під час підготовки роботи…….. 17

Розділ 2. ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ ……. 19

2.1. Загальні вимоги до структури..……..... 19
2.2. Загальні вимоги до оформлення …….…….. 20
2.3. Загальні правила покликання на використані першоджерела…… 23

Розділ 3. ПРОЦЕДУРА ПУБЛІЧНОГО ЗАХИСТУ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ…… 25

3.1. Підготовка до публічного захисту……. 25
3.2. Публічний захист роботи…….. 27
3.3. Критерії оцінювання магістерської роботи……. 28

Додатки…… 32

ВСТУП

Кваліфікаційні роботи (магістерські роботи/проекти) виконуються на завершальному етапі навчання здобувачів вищої освіти всіх форм навчання за освітніми програмами підготовки магістрів.

Другий (магістерський) рівень вищої освіти, відповідно Закону України «Про вищу освіту», передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності. Здобувач вищої освіти має проявляти широку ерудицію, володіти фундаментальною науковою базою, уміти застосовувати набуті здібності до творчої науково-дослідної і навчально-педагогічної діяльності, досконало володіти методологією наукового дослідження, новітніми інформаційними технологіями, методами отримання, обробки, зберігання і застосування наукової інформації.

Магістерська (кваліфікаційна) робота за другим (магістерським) рівнем вищої освіти має узагальнюючий характер та є самостійною індивідуальною кваліфікаційною роботою з елементами дослідництва та інновацій, яка виступає підсумком теоретичних знань та практичних навичок нормативної та вибіркової складових освітньо-професійної або освітньо-наукової програм підготовки здобувачів вищої освіти.

Виконання магістерської (кваліфікаційної) роботи передбачає систематизацію, закріплення, розширення теоретичних і практичних знань зі спеціальності (спеціалізації) та їх застосування у вирішенні конкретних наукових, технічних, економічних, виробничих та інших завдань; розвиток навичок самостійної роботи і оволодіння методикою дослідження та експерименту, пов’язаних з темою роботи. Вміння означити наукову проблему, пояснити і сформулювати її актуальність, спланувати й провести

емпіричне дослідження, самостійно аргументувати висновки, узагальнювати та систематизувати результати враховуються в оцінюванні роботи як такі, що засвідчують теоретико-методологічний рівень кваліфікації випускника і його здатність до професійної діяльності.

Отже, починаючи підготовку магістерської (кваліфікаційної) роботи, здобувач має *уміти*:

- формулювати мету і завдання дослідження;
- складати план дослідження;
- вести бібліографічний пошук першоджерел із застосуванням сучасних інформаційних технологій;
- використовувати сучасні методи наукового дослідження, модифікувати наявні та відкривати нові методи у контексті завдання конкретного дослідження;
- обробляти отримані дані, аналізувати і синтезувати їх у призмі відомих літературних джерел;
- оформляти результати дослідження відповідно до чинних вимог.

Розділ 1

ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

1.1. Вибір теми

Першим і найважливішим кроком при підготовці до написання магістерської роботи є вибір її теми (а відповідно і наукового керівника, який призначається кафедрою з числа фахівців із відповідного напряму, з урахуванням побажань студента). Тема роботи має бути актуальною, тобто відповідати сучасній проблематиці наукових досліджень у даній галузі, проблемно-конкретизованою, демонструвати новизну, глибокий і водночас диференційований підхід та враховувати індивідуальні наукові уподобання здобувача. Обираючи тему магістерської роботи, необхідно зважати також і на можливість проведення запланованих досліджень за наявних реальних умові у термін, відведений на її виконання.

Здобувачі самостійно обирають тему магістерської роботи з орієнтовного переліку, який щороку затверджується випусковою кафедрою, та узгоджують її з науковим керівником, конкретизуючи та актуалізуючи. Тема має бути стилістично сформульована у вигляді одного розповідного речення. Не дозволяється обрати одну і ту ж саме тему двом чи більше студентам однієї групи. Після обрання та уточнення теми здобувач подає завідувачеві випускової кафедри заяву з проханням про її затвердження (див. дод. А).

Тема набуває чинності після оформлення розпорядження ректора закладу вищої освіти про затвердження тем і наукових керівників магістерських робіт не пізніше ніж за **6 місяців** до захисту для студентів заочної (дистанційної) форми навчання і за **1 рік** – для студентів денної форми навчання.

Питання про зміну (корекцію) теми магістерського дослідження, плану роботи чи наукового керівника вирішуються на засіданнях випускових

кафедр не пізніше ніж **за 2 місяці** до терміну подання магістерської роботи до попереднього захисту (за місяць до державної атестації).

1.2. Етапи виконання роботи

Логічна схема наукового дослідження передбачає наступну послідовність дій:

- мотивація;
- формулювання проблеми дослідження;
- пошук теоретичної основи розв'язання проблеми;
- формулювання гіпотез;
- перевірка гіпотез;
- авторський алгоритм пошуку розв'язання проблеми.

Виконання магістерської роботи після вибору та формулювання теми умовно поділено на такі *етапи*:

1. Складання індивідуального календарного плану роботи.
2. Пошук наукових першоджерел за темою, їх аналіз, складання бібліографії.
3. Складання розгорнутого плану магістерської роботи.
4. Підготовка першого варіанту теоретичної частини:

а) обґрунтування актуальності обраної теми;

б) постановка мети і конкретних завдань дослідження;

в) визначення об'єкта та предмета дослідження;

г) вибір методів проведення дослідження.

5. Проведення емпіричних досліджень. Опис процесу дослідження.
6. Статистичний аналіз отриманих результатів.
7. Інтерпретація отриманих результатів дослідження.
8. Проведення формувального та контрольного експериментів (для студентів спеціальності «Психологія»).
9. Формулювання висновків та оцінювання отриманих результатів.

10. Підготовка тексту, технічне оформлення та подання роботи науковому керівникові.

11. Доопрацювання тексту з урахуванням зауважень наукового керівника.

12. Проходження попереднього захисту роботи на кафедрі, її доопрацювання з урахуванням зауважень.

13. Подання остаточного варіанта роботи зовнішньому рецензентові.

14. Підготовка до публічного захисту.

15. Публічний захист.

Складання індивідуального календарного плану роботи сприяє своєчасному та якісному її виконанню. План складається з урахуванням визначених термінів проміжного контролю виконання магістерської роботи. Здобувачі зобов'язані дотримуватися термінів проміжного контролю виконання магістерської роботи, своєчасно надавати науковому керівникові проміжні звіти прорезультати власного дослідження.Структура роботи передбачає емпіричне дослідження, статистичний аналіз його результатів та інтерпретацію даних (*окрім робіт з теорії соціології*), а також формувальний та контрольний експерименти (*для студентів спеціальності «Психологія»*).

Пошук літератури за темою*(наукові статті, монографії, автореферати, тексти захищених та оприлюднених дисертацій)* є досить відповідальною справою, оскільки визначає ступінь інформованості здобувача в досліджуваній галузі. Пошук має охоплювати як літературу попередніх років, так і публікації періодичних видань останніх 5–10 років (*не менше 30% від загального обсягу використаної літератури*). Перевага має віддаватися першоджерелам. Пошук у мережі Інтернет дає змогу отримати найактуальнішу інформацію про стан розробленості проблеми, про найновіші напрями сучасних досліджень та їх результати, проте вимагає виваженого та обережного підходу до оцінки якості та ступеня наукової обґрунтованості наявних джерел.

Під час пошуку й аналізу джерел слід заздалегідь потурбуватися про підготовку бібліографії та про коректність посилань у процесі написання роботи. Тому, цитуючи та покликаючись на окремих авторів та їхні роботи, слід одразу зазначати всі необхідні дані: прізвище автора, його ініціали, назву статті чи книги, видання, рік, том, номер, сторінку. Доцільно із самого початку готувати список використаних джерел згідно з чинними вимогами на окремих аркушах паперу чи в окремому файлі: це полегшує процес написання й оформлення роботи та гарантує коректність посилань.

Організація та проведення емпіричних досліджень (які є обов'язковими для окремих спеціальностей і також виступають в якості першоджерел) ґрунтуються на наукових та етичних принципах наукового дослідження. Продуманість організаційних аспектів (підготовка необхідних матеріалів: тестів, опитувальників, бланків для відповідей) суттєво полегшує сам процес дослідження й опрацювання його результатів.Аналіз і статистичне опрацювання отриманих даних, інтерпретація результатів досліджень і формулюваннявисновківє підсумком виконаної роботи.

У процесі роботи з першоджерелами (науковою літературою) слід особливо пам'ятати про **недопустимість академічного плагіату** та інших видів порушення норм академічної доброчесності, зокрема оприлюднення (частково або повністю) наукових результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження та/або відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства (*відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту»*).Здобувач вищої освіти зобов'язаний виконувати всі етапи опрацювання теми самостійно, посилаючись на всі використані ним думки, погляди, ідеї із зазначенням їх реальних авторів і джерел. Не пізніше ніж **за тиждень** до попереднього захисту кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти зобов'язаний надати на випускову кафедру її електронну версію, з метою і для виявлення академічного плагіату, контроль за яким покладений на завідувачів кафедр та наукових керівників. Від порушень норм академічної доброчесності та плагіату, що є недопустимим у

будь-якому вигляді, слід відрізняти**ступінь оригінальності** тексту роботи, який визначається під час її перевірки спеціальною програмою «Strikeplagiarism» та полягає у відсотковій долі тексту, який не є запозиченим із інших джерел (включаючи цитати). Після завершення первинної роботи над текстом магістерського дослідження здобувачу рекомендується самостійно перевірити його означеними засобами та переконатися, щоби визначений таким чином ступінь оригінальності становив **не менше 70%**.

1.3. Структура магістерської роботи

Складання розгорнутого плану магістерської роботи після проведення аналізу джерел дозволяє оптимально структурувати матеріал і переконливо презентувати ідею дослідження, його результати та висновки. Під час роботи над текстом попередньо складений план може уточнюватися та корегуватися.

За структурою магістерська робота має містити в собі:

- титульний аркуш – 1 сторінка;
- зміст – 1 сторінка;
- перелік умовних скорочень (за потребою) – 1 сторінка;
- вступ – 3–4 сторінки;
- основну частину – 65–80 сторінок;
- загальні висновки – 3–4 сторінки;
- список використаних джерел – 80 і більше найменувань;
- додатки (за потребою).

1.3.1. На **титульному аркуші** зазначають (див. додаток В):

- найменування навчального закладу;
- найменування структурного підрозділу та кафедри;
- прізвище, ім’я, по батькові автора;
- тему магістерської роботи;

- посаду, науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ініціали наукового керівника;
- прізвище та ініціали, науковий ступінь, вчене звання зовнішнього рецензента;
- місто та рік написання роботи.

1.3.2. Зміст подають на початку роботи: він містить у собі назви та номери початкових сторінок усіх розділів і підрозділів магістерської роботи, висновків, списку літератури та додатків. Зміст зручно оформляти у вигляді таблиці з двох стовпчиків, один із яких містить назви розділів, підрозділів, а інший – нумерацію сторінок; зовнішні межі (рамки) таблиці не відображають.

1.3.3. У тексті магістерської роботи можна використовувати лише загальноприйняті скорочення. Якщо в роботі вжито маловідомі абревіатури чи символи, то їхній перелік слід подати окремим списком. «Список умовних скорочень» друкують двома колонками: у лівій колонці в алфавітному порядку скорочення, у правій – їх розшифровку; такий список розміщують після «Змісту».

1.3.4. У вступі (*обсягом дочотирьох сторінок*) стисло характеризують проблему, стан її теоретичного й практичного опрацювання, актуальність, аргументують доцільність проведення певних досліджень.

У вступі мають бути висвітлені такі питання:

- актуальність теми;
- об’єкт дослідження;
- предмет дослідження;
- мета дослідження;
- завдання дослідження;
- наукова новизна;
- робоча гіпотеза (гіпотези) дослідження;
- теоретична основа;
- методологічна база дослідження;

- стисла характеристика групи або вибірки досліджуваних;
- теоретична та практична значущість результатів дослідження;
- апробація результатів дослідження;
- публікації;
- структура магістерської роботи.

Сутність основних структурних елементів вступу:

Актуальність теми – обґрунтування актуальності досліджуваної проблеми, її теоретичної та практичної значущості, визначення проблемної ситуації. Проблемна ситуація – це певний стан напруги в суспільстві, пов'язаний з окремою соціальною проблемою і дефіцитом знань щодо її вирішення.

Об'єкт – явище або процес, що породжує проблемну ситуацію та є обраним для вивчення.

Предмет міститься в межах об'єкта: це певна частина чи аспект об'єкта, які безпосередньо досліджуються. Предмет дослідження не може бути тотожним назві магістерської роботи.

Мета як запланований результат відображає спрямованість досліджень і за змістом відповідає темі роботи. Формулюючи мету, не слід писати «Вивчення...», «Дослідження...», оскільки ці слова відображають засіб досягнення мети, а не саму мету.Змістовна точність і лаконічність є головними вимогами до формулювання мети, гіпотези, об'єкта та предмета дослідження.

Завдання дослідження мають включати як теоретичний, так і практичний аспекти роботи, чітко висвітлювати, що має бути зроблене (які теоретичні аспекти буде проаналізовано; теоретичні підходи, що порівнюватимуться; прогнозовані емпіричні дані; сталі та перемінні, які мають бути враховані; способи аналізу, що повинні бути застосовані для опрацювання отриманих даних, рекомендації, що мають бути розроблені на основі отриманих результатів).

Наукова новизна – визначення рівня авторського наукового доробку стосовно досліджуваної проблеми. Для магістерської роботи рекомендовано наступні рівні наукової новизни – «вперше», «удосконалено», «уточнено», «дістало подальшого розвитку».

Гіпотеза дослідження – основне припущення щодо очікуваних результатів роботи.

Формулюючи гіпотези дослідження, необхідно враховувати, що:

- гіпотеза не має містити поняття, які теоретично або експериментально не можуть бути інтерпретовані;
- гіпотези слід формулювати як припущення;
- гіпотезу слід формулювати так, щоб можна було її перевірити, тобто дослідник повинен мати змогу розробити адекватні дослідницькі процедури.

Слід враховувати, що залежно від типу дослідження, яке проводиться в магістерській роботі (пошукове, аналітичне або експериментальне), формулюють і гіпотези різного типу: структурно-описову, функційно-описову або пояснювальну.

Теоретична основа – фундаментальні положення, що сформували собою теоретико-методологічні засади магістерської роботи.

Методологічна база дослідження – перелік методів та методик і конкретних результатів, отриманих завдяки їх застосуванню.

Усі дослідницькі методи можна розподілити на: *теоретичні методи* (аналіз, синтез, узагальнення тощо) та *методи збору емпіричної інформації* (вторинний аналіз статистичної інформації, опитування (анкетування/інтерв'ю), спостереження, експеримент тощо). Від цих двох груп наукових методів слід відрізняти *методи обробки наукових даних* (якісні і кількісні, серед останніх – спеціальні методи математичної статистики).

Обґрунтований вибір методів спирається передусім на розуміння специфіки об'єкта і предмета дослідження, а конкретні методики визначаються поставленими задачами й умовами проведення дослідження.

Обґрунтування вибору методів дослідження повинно бути наведено в практичній частині роботи.

Стисла характеристика групи (вибірки) досліджуваних – опис кількості досліджених осіб та інших важливих для дослідження особливостей (за потребою). У разі проведення дослідження на репрезентативній вибірці слід подати розрахунки вибірки та її обґрунтування.

Теоретична та практична значущістьрезультатів дослідження становить собою відомості про використання результатів дослідження або рекомендації щодо їх використання (відомості про впровадження результатів досліджень на практиці слід приводити із зазначенням організацій, в яких здійснено таке впровадження, форм реалізації та реквізитів відповідних документів).

Апробація результатів дослідження: перелік конференцій («круглих столів», конгресів, симпозіумів тощо), на яких булі оприлюднені проміжні результати магістерського дослідження. Для магістерської роботи обов'язковою є наявність *доповіді хоча б на одному такому науковому заході*.

Публікації: кількість опублікованих статей і тез доповідей за матеріалами роботи. Для магістерської роботи обов'язковою є наявність *хоча б однієї такої публікації*.

Структура магістерської роботи містить у собі відомості про загальний обсяг тексту у сторінках, кількість використаних джерел і додатків.

1.3.5. Основна частина магістерської роботи складається з розділів (двох чи трьох), підрозділів, пунктів, підпунктів. В кінці кожного розділу формулюють висновки зі стислим викладенням наведених у розділі наукових і практичних результатів, що дозволяє систематизувати загальні висновки та вивільнити їх від зайвих подробиць.

У розділах основної частини подають:

- огляд літератури з досліджуваної проблеми; виклад методологічного підходу;
- опис основних методів досліджень, організації та ходу експерименту;
- опис результатів досліджень;
- аналіз результатів.

Основна частина магістерської роботи складається з *теоретичної* (викладеної у першому розділі) та *практичної(прикладної)* складових (викладеноїу другому (другому та третьому) розділі) наукового дослідження.

Зокрема, у першому розділі подають *огляд літератури* (не більше 20% від обсягу роботи) із досліджуваної проблеми та теоретичні міркування автора магістерської роботи. Заголовок цього розділу має змістовно відображати сутність проблеми, яка розглядається в магістерській роботі. Дотримуючись принципів послідовного та цілісного викладу наукових матеріалів, слід стисло й лаконічно висвітлити ступінь розкриття проблеми в сучасній вітчизняній та зарубіжній науковій думці, зазначити ті питання чи аспекти досліджуваної проблеми, які потребують вивчення. Аналізуючи літературні джерела, слід вказати на різнобічне потрактування проблеми та висловити *власне ставлення* до тих чи тих положень. Дотримуючись принципів наукової етики, необхідно перевірити відповідність посилань і цитувань: перевагу слід віддавати першоджерелам; подвійний переклад чи перецитування є неприпустимим. У першому розділі, як правило, обґрунтовують і вибір напряму досліджень, розробляють загальну методологічну базу проведення дослідження. Розділ завершується коротким резюме стосовно доцільності проведення досліджень у цій галузі (висновки до розділу мають обсяг однієї, максимум двох сторінок).

У другому розділі, що належить допрактичної частини роботи, описують власне емпіричні чи експериментальні дослідження та їх результати (подають детальний опис досліджуваної групи, використаних

методик та окремих методів; описують сам експеримент, його етапи та їхню послідовність), опрацьовують та перевіряють власну робочу гіпотезу.

Опис процесу дослідження має бути інформативним щодо особливостей побудови дослідження, застосовуваних методик та послідовності їх подання, умов, за яких проводилося дослідження. Опис потенційно містить інформацію про можливі чинники впливу на процес і результати дослідження. Загальновідомі методики не потребують детального опису, а методики, адаптацію яких здійснює автор магістерської роботи, наприклад, анкети, опитувальники для бесід чи інтерв'ю, подають у додатках, так само як і емпіричні матеріали, зібрані автором роботи.

Основна частина роботи – це *аналіз* отриманих у процесі дослідження результатів. Недостатня увага до цієї частини магістерської роботи є типовою помилкою. Саме організація прикладного дослідження, його методологічна розробка й аналіз отриманих даних відображають здатність оперувати теоретичними знаннями, застосовувати їх на практиці та робити самостійний аналіз. Такий аналіз виконують із застосуванням методів статистичного опрацювання результатів, які обирають згідно з метою, завданнями і специфікою дослідження. Якщо неможливо застосувати засоби статистики, виконують змістовний аналіз даних. Адекватність застосованих методів статистичного аналізу відображає рівень теоретико-методологічної підготовки магістранта.

В аналітичній частині роботи порівнюють отримані результати із аналогічними літературними даними й аналізують збіги й відмінності або негативні результати, оцінюючи, чи вдалося виконати завдання дослідження, досягнути мети, підтвердити гіпотези.

1.3.6. Загальні висновки – заключна частина роботи обсягом 3–4 сторінки. У висновках коротко описують основні наукові та практичні результати, отримані у процесі роботи, аргументуючи їх кількісними та якісними показниками, зазначають, наскільки підтвердилася висунута гіпотеза. Висновки мають інформувати про досягнення мети дослідження та

виконання конкретних поставлених завдань. Доцільно висловити власне бачення подальших перспектив дослідження проблеми.

1.3.7. Список використаних джерелподають за алфавітним принципом: український алфавіт береться за основу для подання літератури, написаної кирилицею, англійський – для літератури латинських абеток. Мінімальна кількість наведених у списку використаних джерел – **80 найменувань** (монографії, статті, збірники тощо).

1.3.8. Додатки магістерської роботи можуть містити в собі (у випадку, якщо в роботі були використані відповідні матеріали):

- інструкції та методики, застосовані в процесі виконання роботи;
- результати досліджень (у зведених таблицях);
- таблиці проміжних цифрових даних тощо;
- ілюстрації.

1.4. Типові недоліки та помилки під час підготовки роботи

- Автор не проявив самостійності, робота становить собою компіляцію або плагіат (ступінь оригінальності менший за 70%, власна позиція не виражена).
- Зміст магістерської роботи не відповідає плану або не розкриває тему повністю чи в її основній частині.
- Сформульовані розділи (підрозділи) не відображають реальну проблемну ситуацію, стан дослідження предмета.
- Мета дослідження не пов’язана з проблемою, сформульована абстрактно і не виявляє специфіки об’єкта і предмета дослідження.
- Не зроблено глибокого і всебічного аналізу сучасних офіційних і нормативних документів, нової спеціальної літератури з теми дослідження (останні 2–10 років).

- Аналітичний огляд вітчизняних і зарубіжних публікацій з теми роботи має форму анотованого списку і не відображає рівня досліджуваності проблеми.
- Не розкрито зміст та організацію особистого експериментального дослідження (його суть, тривалість, місце проведення, кількість обстежуваних, їхні характеристики), поверхово висвітлено стан практики.
- Кінцевий результат не відповідає меті дослідження, висновки не відповідають поставленим завданням.
- У роботі бракує посилань на першоджерела або цитати не відповідають бібліографічному покажчику.
- Бібліографічний опис джерел у списку використаної літератури наведено довільно, без дотримання вимог державного стандарту.
- Як ілюстративний матеріал використано таблиці, діаграми, схеми, запозичені не з першоджерел, а з підручника, навчального посібника, монографії або наукової статті.
- Обсяг та оформлення роботи не відповідають вимогам, робота виконана неохайно, з помилками.

Розділ 2
ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

2.1. Загальні вимоги до структури

Оскільки магістерська робота є науковим дослідженням, мовне оформлення тексту має відповідати загальним головним вимогам щодо наукового стилю викладу. Для наукового тексту притаманний формально-логічний спосіб подання матеріалу, смислова завершеність, цілісність і зв'язність. Об'єктивність викладу забезпечується також і вказівками на джерело повідомлення чи певної думки. У процесі мовного оформлення слід дотримуватися смислової точності та ясності як ознак науковості інформації.

Структура роботи має відповідати її змісту: виділення розділів, підрозділів, пунктів спрямоване на висвітлення головної ідеї і підпорядковане внутрішній логіці роботи. Слід стежити, аби стрижнева ідея роботи не губилася у текстах розділів та підрозділів, а її головна думка наскрізно проходила через увесь текст.

У сучасній науковій літературі особовий стиль викладення матеріалу змінюється на безособовий: займенник «я» не вживається, а займенник «ми» поступово виходить із ужитку. Безособовий стиль полягає у таких формулюваннях: «Можна вважати..., виявлено..., доведено..., розроблений комплексний підхід...». Не рекомендовано вживати слова та вислови, які не відповідають науковому стилю мовленнячи є занадто категоричними, зокрема «очевидно», «загальновідомо» тощо.

Під час написання магістерської роботи слід дотримуватися таких вимог до тексту:

- чіткість побудови та викладу матеріалу;
- логічна послідовність;
- переконливість і достатність аргументації;
- лаконічність і точність визначень та формулювань;

- конкретність результатів дослідження;
- адекватні засоби опрацювання даних (математична статистика, якісний аналіз);
- обґрунтованість висновків та рекомендацій;
- наявність таблиць результатів обстеження досліджуваних.

2.2. Загальні вимоги до оформлення

Магістерська робота оформляється шляхом роздрукування на комп'ютері на одному боці аркуша білого паперу формату А4.

Обсяг основної частини роботи має становити **75–90** сторінок комп'ютерного набору (згідно рекомендацій МОН України з розрахунку того, що на виконання роботи відводиться 3 кредити ECTS і відповідна кількість годин за навчальним планом), шрифт**TimesNewRoman,** кегель **14**, інтервал **1,5** строки, абзацний відступ – **1,25** см, поля: праве – **10** мм, ліве – **30** мм, верхнє та нижнє – **25** мм). Список літератури та додатки в обсяг основної частини роботи не входять.

Співвідношення теоретичної і практичної частини: близько 40% тексту має становити теоретична частина,**близько 60%** – практична.

Список використаних джерел має складатися **з не менш, аніж 80** найменувань, з них **не менше третини** – такі, що видані за останні 2–10 років, і **мінімум5 джерел** іноземними мовами.

2.2.1. Правила оформлення тексту

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, таблиць, рисунків подають цифрами без знака №.Сторінки нумерують у верхньому правому кутку аркуша. Титульний аркуш зараховують до загальної нумерації сторінок; номер сторінки на титульному аркуші не зазначають.

Кожний розділ починають з нової сторінки. Назви розділів друкують прописними літераминапівжирним шрифтом посередині рядка, крапку після номера розділу і назви розділу не ставлять. Наприклад:

Розділ 1
НАЗВА РОЗДІЛУ

ЗМІСТ, ВСТУП, ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ як назви складових частин роботи друкують посередині рядка,прописними літераминапівжирним шрифтом, не нумерують, крапку в кінці назви не ставлять.

Заголовки й підзаголовки виділяють від основного тексту зверху і знизу двома абзацними відступами. Підрозділи нумерують у межах кожного розділу, наприклад, перший підрозділ другого розділу. Після номера підрозділу ставлять крапку; назву підрозділу друкують у тому самому рядку; у кінці назви підрозділу крапку не ставлять. Назви підрозділів друкують з абзацу напівжирним шрифтом з першої прописної літери.

Наприклад:

2.1. Назва підрозділу

Підрозділ може містити пункти. Нумерація пунктів аналогічна до нумерації підрозділів, наприклад, другий пункт третього підрозділу першого розділу. Нумерацію та заголовки пунктів друкують у рядку основного тексту з абзацного відступу, напівжирним шрифтом, з крапкою.

Наприклад:

1.3.2. Назва пункту.Текст пункту.

2.2.2. Правила оформлення таблиць

Таблиці використовують для подання цифрового матеріалу або іншої інформації (за потребою).Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу або наскрізно по всій роботі. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують надпис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці має складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка,

наприклад: «Таблиця 1.2.» (друга таблиця першого розділу або порядкового номера у випадку наскрізної нумерації).

Таблицю розташовують безпосередньо після тексту, в якому йдеться про таблицю або про наведені в ній дані, чи на наступній сторінці. Якщо у тексті є покликання на дані таблиці, то в логічно зручному місці у круглих дужках зазначають (Табл. 1.1.) або записують «...як це видно з Табл. 1.1.».

Назву таблиці друкують симетрично до тексту над таблицею; назву не підкреслюють, крапку в кінці не ставлять.

2.2.3. Правила подання ілюстрацій

Ілюстрації (схеми, креслення, діаграми, графіки, фотографії, рисунки) повинні відповідати тексту, а текст – ілюстраціям. Діаграми та графіки застосовують для унаочнення результатів статистичного опрацювання даних, одержаних у процесі дослідження (за потребою).

Ілюстрації позначаються словом «Рис.», нумеруються послідовно у межах розділу або наскрізно по всій роботі. Номер ілюстрації при нумерації в межах розділу повинен складатися з номера розділу та порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. Наприклад: Рис. 1.2. (другий рисунок першого розділу).

Підпис ілюстрації має чотири основних елементи:

скорочене слово рисунок – «Рис.»;

порядковий номер ілюстрації – арабськими цифрами без знака «№» «Рис. 1.1.»;

назву ілюстрації;

експлікацію, яка пояснює значення цифр і позначень на ілюстрації.

2.2.4. Оформлення додатків

Додатки є продовженням магістерської роботи. Кожен додаток починається з нової сторінки. Додатки позначають послідовно великими літерами українського алфавіту, за винятком літер Ґ, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь

(єдиний додаток позначають як «Додаток А»). Додатки можуть бути поділені на окремі розділи: «Додаток А.3», «Додаток А.3.1».

Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої прописної друкується слово «Додаток». У наступному рядку малими літерами (з першої прописної) посередині рядка друкується заголовок додатка.

Додатки мають спільну нумерацію з рештою сторінок роботи. Їх нумерують, як і сторінки роботи, – у верхньому правому кутку.

2.3. Загальні правила покликання на використані джерела

Використовуючи інформацію з джерел, наведених у списку наприкінці роботи, потрібно робити покликання: а) на джерело в цілому; б) на декілька джерел одразу; в) на певну сторінку окремого джерела. Покликання на джерела в тексті роботи подають у квадратних дужках; номер джерела у покликанні має відповідати його номеру у списку використаних джерел. У випадку а) це одне число– наприклад, [24]; у випадку б) – декілька номерів джерел, які розділяються крапкою з комою: [2; 4; 5; 17]; у випадку в) – номер джерела із зазначенням сторінки або сторінок: наприклад, [123, с.24] або [89, с.145–147].

У випадку покликання на авторів їх ініціали пишуть перед прізвищем; в той же час у бібліографічному описі на першому місці ставлять прізвище, а потім – ініціали. При цитуванні певної думки слід обов’язково вказувати джерело, з якого взято цитату, і точно зазначити сторінку. Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати треба починати і закінчувати лапками й наводити в тій граматичній формі, у якій він поданий у джерелі, зберігаючи авторське написання;

б) цитування має бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручування думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців під час цитування допускається без перекручення авторського тексту і

позначається трьома крапками, їх ставлять у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, у кінці).

Список використаних джерел оформляють відповідно до чинних вимог державних стандартів. Джерела можна розміщувати в порядку покликань у тексті або в алфавітному порядку прізвищ перших авторів чи заголовків (другий варіант є найбільш поширеним). Після інформації про автора та назви джерела подають інформацію про видання. Скорочено подають назви столиць та інших великих міст (наприклад, «Львів», «Харків», проте «К», «М.», «СПб», « N.Y.»), через пробіл і двокрапкувказують назву видавництва без лапок, опускаючи слово «видавництво» (наприклад, К.: Основи, Львів: Просвіта, Вид-во Львів, ун-ту), після назви видавництва ставлять кому (,) і подають рік видання (наприклад, Львів: Каменяр, 2000), зазначають обсяг книги (наприклад, 483 с.); у разі бібліографічного опису статей подають сторінки, на яких вона міститься у загальному джерелі (наприклад, С. 34–63).

У разі покликання на джерела, оприлюднені у всесвітній мережі Internet (World WideWeb), слід приводити: 1) автора та назву джерела згідно із загальними вимогами; 2) електронну адресу ресурсу віддаленого доступу із зазначенням слів «Режим доступу» (чи «Доступ») або абревіатури «URL» (UniformResourceLocator — Уніфікований покажчик ресурсу); 3) відомості про дату звернення до електронного ресурсу віддаленого доступу: число, місяць і рік (у круглих дужках) після слів «дата звернення». Якщо електронний ресурс має унікальний ідентифікатор DOI (DigitalObjectIdentifier – Ідентифікатор цифрового об’єкта) або інший постійний ідентифікатор, замість електронної адреси цього ресурсу рекомендовано зазначати його ідентифікатор. Для запобігання помилок у наведенні електронної адреси рекомендовано подавати її в один рядок (наприклад: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18).

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел наведено в додатку Д.

Розділ 3
ПРОЦЕДУРА ПУБЛІЧНОГО ЗАХИСТУ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

3.1. Підготовка до публічного захисту

Підготовка до публічного захисту та публічний захист є логічним завершенням виконання магістерської роботи.

Кафедрою встановлюються контрольні терміни звітування студента-магістранта. Науковий керівник здійснює:

- перевірку виконання плану дослідження;
- рекомендації щодо відбору джерел інформації та застосування методів дослідження;
- контроль за дотриманням термінів підготовки магістерської роботи.

Не пізніше ніж за **1 місяць** до захисту відбувається попереднє обговорення магістерської роботи (передзахист), яке проходить на засіданні випускової кафедри (або спільного засідання кафедр, за потребою чи у випадку з міждисциплінарною темою). У свою чергу, не пізніше ніж **за тиждень** до передзахисту робота подається науковому керівникові. Керівник з'ясовує ступінь готовності роботи, відповідність її вимогам, засвідчує відсутність плагіату та належний ступінь оригінальності тексту і рекомендує допустити роботу до презентації перед комісією у складі не менше трьох провідних фахівців відповідної кафедри (або кафедр).

У разі успішного проходження попереднього захисту студент має доопрацювати роботу згідно з пропозиціями і зауваженнями наукового керівника та рецензентів, а керівник подає у письмовій формі відгук про магістерську роботу за такою схемою:

- актуальність дослідження;
- ефективність використаної методології наукового пошуку;
- рівень використання набутих у процесі навчання в магістратурі теоретичних знань;
- перспективність запропонованих рекомендацій і висновків;

- недоліки роботи.

Остаточний варіант написаної і відповідно оформленої магістерської роботи подається в деканат у визначений строк (термін остаточного подання роботи визначає декан та доводить до відома студентів і наукових керівників). У випадку невиконання відповідних вимог чи несвоєчасного подання магістерської роботи на кафедру студент не допускається до захисту.Робота також не допускається до захисту у випадку виявлення плагіату чи факту фальсифікації результатів дослідження.

Магістерська робота подається на рецензування визначеному кафедрою зовнішньому рецензентові. У **рецензії** зазначають:

- вміння поставити проблему й обґрунтувати її актуальність;
- логічну послідовність викладу матеріалу;
- розуміння автором проблеми;
- повноту аналізу літератури (вітчизняної та зарубіжної);
- конкретні зауваження (якщо такі виникають у рецензента) щодо недостатньої аргументованості тверджень, висновків, адекватності застосованих методик, обраних методів опрацювання результатів, коректності та обґрунтованості формулювань та висновків;
- самостійність, оригінальність осмислення матеріалу;
- відповідність мовита стилю роботи нормам науковості;
- коректність цитувань і технічне оформлення.

Рецензія містить також і рекомендації щодо оцінки роботи.

Магістерську роботу студент захищає прилюдно на засіданні екзаменаційної комісії (ЕК) у присутності наукового керівника.

Оцінку за магістерську роботу виставляють з урахуванням рекомендованої зовнішнім рецензентом оцінки, доповіді студента на засіданні екзаменаційної комісії та повноти відповідей на запитання під час захисту роботи.

До процедури передзахисту та захисту магістерських робіт, а також до апелювання щодо їх результатів можуть залучатися представники студентського самоврядування.

3.2. Публічний захист роботи складається з таких структурних частин, як 1) доповідь студента, та 2) відповіді на поставлені запитання.У доповіді на захисті, яка триває 7–10 хвилин, студент має висвітлити зміст дослідження, його мету, завдання, предмет та об'єкт, обґрунтувати вибір теми, ступінь її висвітлення в науковій літературі. Основна частина доповіді має бути присвячена викладенню наукової новизни роботи, результатів дослідження, практичних висновків і рекомендацій.

Рекомендована структура доповіді та зміст її окремих елементів наведено у таблиці:

Структурний елемент доповіді	Зміст	Рекомендована тривалість, *хвилин*
Загальна характеристика роботи	Стисло: актуальність дослідження, характеристика проблеми, об'єкт, предмет і мета роботи, стан і досвід розв'язання проблеми	2–3
Характеристика проведеного дослідження	Описання власних досліджень і розробок: визначення обраних шляхів дослідження й розв'язання проблеми, аналітичні обґрунтування аргументів і фактів, огляд методик і локальних результатів досліджень, виконаних розрахунків, створених моделей чи схем. Увага концентрується на аргументації положень наукової новизни	2–3
Результати і висновки	Характеристика отриманих наукових і практичних результатів, пропозицій і рекомендацій, загальні висновки. Увага концентрується на власному внеску в розв'язання проблеми	3–4

Успішність виступу зумовлена дотриманням певних правил, зокрема:

- упевнено й системно викладати результати своєї роботи, користуватися текстом лише за необхідності, що засвідчуватиме належну підготовку до виступу;

- не використовувати довгі складні фрази й словосполучення, намагатися вживати короткі речення;
- не перевантажувати виступ цифрами, фактами й цитатами;
- давати чіткі, суттєві відповіді на запитання та зауваження;
- суворо дотримуватися регламенту.

Слід пам’ятати, що оцінює знання здобувача екзаменаційна комісія на підставі публічного захисту, тому відповіді на запитання членів комісії мають велике значення.

У відповідях на питання членів комісії бажано уникати двох крайностей: 1) зайвої стислості й категоричності, та 2) надмірної багатослівності. Зайва стисліть і категоричність часто справляє враження «втечі» від відповіді на питання і свідчить про невміння вести наукову полеміку та дискусію. Аналогічне враження справляє і надлишок роз’яснень.

Культура мовлення та дотримання регламенту є обов’язковим елементом культури й етики наукових повідомлень.

Бажано ознайомитися з приміщенням напередодні захисту, продумати, як краще забезпечити унаочнення. Якщо це можливо, доцільно заздалегідь відвідати захист інших студентів.

3.3. Критерії оцінювання магістерської роботи

1. Уміння порушити проблему й обґрунтувати її актуальність.
2. Рівень опрацювання теми, повнота її розкриття.
3. Творчий підхід, самостійність, оригінальність в опрацюванні матеріалу.
4. Повнота аналізу літературних джерел.
5. Методологічна грамотність.
6. Адекватність застосованих методів дослідження.
7. Адекватність досліджуваної групи меті дослідження.

8. Адекватність застосування статистичних методів опрацювання даних.

9. Якість інтерпретації та аналізу отриманих результатів дослідження.

10. Відповідність висновків гіпотезі та меті дослідження, коректність висновків.

11. Мовне оформлення та володіння стилем наукового викладу; коректність цитувань, оформлення бібліографії.

12. Правильність та акуратність оформлення магістерської роботи.

13. Доповідь на захисті, її відповідність виконаній роботі; інформативність отриманих результатів; культура мовлення.

14. Вміння коректно, стисло, точно відповідати на запитання.

Оцінка магістерської роботи виводиться на підставі підсумування балів, виставлених членами ЕК під час захисту магістерської роботи. Кожен із оцінюваних аспектів має певну максимально можливу кількість балів:

- уміння поставити проблему й обґрунтувати її актуальність; рівень опрацювання теми, повнота її розкриття; повнота аналізу літературних джерел; методологічна грамотність, адекватність застосованих методів дослідження; валідність досліджуваної вибірки; якість інтерпретації та аналізу отриманих результатів дослідження; відповідність висновків гіпотезі та меті досліджень; коректність висновків; творчий підхід; самостійність, оригінальність в опрацюванні матеріалу – до 50;
- мовне оформлення та володіння стилем наукового викладу – до 10;
- правильність та акуратність оформлення магістерської роботи та бібліографії до неї – до 10;
- доповідь на захисті – до 20;
- якість відповідей за питання членів ЕК – до 10.

Оцінка магістерської роботи, яка виставляється як державний іспит, виводиться за загальною сумою балів:

Оцінка ECTS та визначення	Кількість балів від 1 до 100	Оцінка за традиційною п’ятибальною системою	
A – відмінно	90–100	Відмінно	5
B – дуже добре	81–89	Добре	4
C – добре	71–80		
D– задовільно	61–70	Задовільно	3
E – достатньо (задовольняє мінімальні критерії)	51–60		
FX – незадовільно	26–50	Незадовільно	2
F – незадовільно (потрібна додаткова робота)	0–25		

Оцінка «*відмінно*» виставляється, якщо до магістерської роботи немає суттєвих зауважень: написана вона на високому теоретичному рівні, містить елементи наукової новизни, самостійні висновки та практичні рекомендації. Доповідь магістранта на захисті змістовна, логічна, обґрунтована; відгук керівника й рецензія схвальні; відповіді на запитання членів ЕК чіткі, правильні й аргументовані; робота за всіма параметрами відповідає встановленим вимогам.

Оцінку «*добре*» студент отримує в разі достатнього рівня розкриття теми дослідження, наявності окремих недоліків непринципового значення – наприклад, поверховий і неповний аналіз літературних джерел, недостатній і некритичний розгляд дискусійних позицій, концепцій, теорій, нечітко визначені елементи новизни та практичного значення, окремі зауваження в рецензії та відгуку наукового керівника. Проте в цілому недоліки кардинально не змінюють позитивну оцінку роботи, відповіді на запитання членів ЕК в основному правильні; робота оформлена в межах встановлених вимог.

Оцінка «*задовільно*» виставляється, якщо тема магістерської роботи здебільшого розкрита, але є недоліки змістовного характеру: нечітко сформульовані мета, завдання, об’єкт і предмет дослідження; надмірна описовість в аналізі літературних джерел, обмежений аналіз дискусійних точок зору; добір інформаційних матеріалів не завжди обґрунтований; висновки обмежені, конкретні пропозиції не аргументовані; рецензія і відгук містять суттєві зауваження, які не набули чітко пояснення під час захисту; доповідь студента була невдалою, науково обмеженою, відповіді на запитання членів ЕК не були вичерпними і достатньо аргументованими; є зауваження щодо оформлення дипломної роботи.

Оцінку «*незадовільно*» студент отримує, якщо зміст не відповідає обраній темі; належним чином не сформульовано мету, завдання, об’єкт та предмет дослідження; порушено логіку й послідовність викладу матеріалу, розділи не взаємоузгоджені; відсутній огляд сучасних літературних джерел; аналіз проблеми поверховий; використані застарілі інформаційні джерела; відсутні особисті висновки і пропозиції; рецензія і відгук негативні або містять численні принципові зауваження; незадовільні відповіді на запитання членів ЕК; оформлення дипломної роботи не відповідає чинним вимогам.

У разі, якщо студент не задоволений результатами захисту магістерської (кваліфікаційної) роботи, він має право подати апеляцію, написавши заяву на ім’я голови Апеляційної комісії МАУП (не пізніше **1 години** після оголошення результатів).

ДОДАТКИ

Додаток А

Заява

про затвердження теми магістерської роботи

Завідувачу кафедри _____ННІУЕБ

_____

(науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по-батькові)

студента (ки) групи _____

_____

прізвище, ім'я, по-батькові

Заява

Прошу затвердити тему моєї магістерської (кваліфікаційної) роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти

_____

_____

(назва теми)

і призначити науковим керівником (посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище й ініціали викладача) _____

_____.

Дата Підпис

Контакти:

Додаток Б

Зразок особистого календарного плану виконання дипломної роботи

№ з/п	Вид роботи	Термін виконання
1	Вибір теми. З’ясування стану вивчення проблеми в літературі. Складання бібліографії	
2	Визначення актуальності проблеми, предмета та об’єкта, гіпотез та завдань дослідження	
3	Складання розгорнутого плану роботи	
4	Написання теоретичної частини (перший варіант)	
5	Підбір методик і складання схеми дослідження	
6	Проведення власне досліджень	
7	Опрацювання отриманих результатів	
8	Уточнення мети, завдань та обґрунтування концепції роботи	
9	Підготовка тексту магістерської роботи	
10	Написання вступу та висновків	
11	Оформлення роботи	
12	Підготовка до захисту	
13	Подання роботи на рецензію	
14	Подання роботи з відгуком наукового керівника та рецензією на кафедру	
15	Захист	

Додаток В

Зразок титульного аркуша магістерської (кваліфікаційної) роботи

ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД»
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу

Кафедра публічного адміністрування

«Допущено до захисту»
Завідувач кафедри_____
_____
__
«____»_____2025 р.

ДИПЛОМНА РОБОТА

на здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти

на тему:

«УДОСКОНАЛЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ГРОМАДСЬКІСТЮ»

Виконала: студентка групи
Е-9-25-М1ПУА(1,6д)
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
Ортинська Діана Сергіївна
Керівник: д.держ.упр, проф.,
Семенець-Орлова І.А.

Київ 2026

Додаток Д

Приклади оформлення бібліографічного опису в списку використаних джерел

Книга (один автор)	Скрипнюк О. В. Соціальна держава в Україні: проблеми теорії і практики : Монографія / О. В. Скрипнюк. – К.: Основи, 2000. – 600 с.
Книга (два або три автори)	Пойченко А. М.Конфлікт у політичному житті сучасної України: теорія і технологія розв'язання / А. М. Пойченко, В. А. Ребкало, О. І. Хворостяний. – К.: Вид-во УАДУ, 2010. – 96 с.
Книга (п'ять і більше авторів)	Психологияменеджмента / П. К. Власов, А. В. Липницкий, И. М. Лущихина, С. И. Макшанов, С. А. Маничев, Г. С. Никифоров; под ред. Г. С. Никифорова. – Харьков: Гуманитарный центр, 2007. – 510 с.
Стаття в журналі	Вовканич С. Національна еліта й інтелектуальний потенціал нації // Філософська і соціологічна думка / С. Вовканич. – 2014. – № 7–8. – С. 14–21.
Розділ багатотомного видання	Франко І. Молитва за ворогів // Франко І. Зібр. творів : У 50 т. – К. : Наукова думка, 1983. – Т. 39. – С. 163–174.
Дисертація	Козакевич І. О. Франкфуртська школа критичної теорії та її вплив на розвиток світової політико-філософської думки : Дис..... канд. політ. наук: 23.00.01 «Теорія та історія політичної науки» /Козакевич Ірина Олегівна; Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. – К., 2017. – 212 с.
Автореферат дисертації	Харченко О. С.Криза соціальної держави: причини та шляхи подолання : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. політ. наук : спец. 23.00.02 «Політичні інститути та процеси» / Харченко Олексій Сергійович; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2015. – 19 с.
Стандарти	ДСТУ ГОСТ 7.1:2006. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання. – К. : Держспоживстандарт України, 2007. – 74 с.
Джерела з мережі Інтернеті	Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII // База даних «Законодавство України» / ВР України. – URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 (дата звернення: 26.11.2018).